

Είμαστε Ανατολίτες

/ [Θεολογία και Ζωή](#)

Ήταν κλασική περίπτωση εφήβου ο Κώστας της Β' Λυκείου. Η αποθέωση της αντίρρησης. Κριτικό μυαλό. Φαινόταν αρκετά ορθολογιστής στη σκέψη του, όμως εγώ προσωπικά έκρινα ότι δεν ήταν τόσο όσο ήθελε να φαίνεται. Η αντίρρησή του απέναντί μου εστιαζόταν στην αντίληψη ότι δεν είμαστε Ανατολίτες, αλλά Ευρωπαίοι. Τελικά, διατεινόταν, τί είναι η Ορθοδοξία; Ένας μυστικισμός ανώφελος, μακριά από τον ορθό λόγο, τον οποίο ανέπτυξαν με δεξιότητα και θαυμαστό τρόπο οι Ευρωπαίοι. Οι συζητήσεις διαδέχονταν η μια την άλλη και συνεχίζονταν έξω από την τάξη, στους διαδρόμους της Σχολής Δούκα. Πολλές φορές στο τέλος των συζητήσεών μας του έλεγα: Ό,τι κι αν κάνεις είσαι Έλληνας, με το ένα πόδι σου στην Ανατολή και το άλλο στην Ευρώπη. Είσαι επομένως και Ανατολίτης. Ο Κώστας τελείωσε το Λύκειο και έφυγε για σπουδές στην Αγγλία. Είχε περάσει ένας χρόνος από τότε πού είχε ξεκινήσει τις σπουδές του, όταν ξαφνικά έλαβα αναπάντεχα μια επιστολή του από την Αγγλία. Με πληροφορούσε για τις σπουδές του και ζητούσε επίμονα να του γράψω. Του απάντησα και πολύ γρήγορα έλαβα μια δεύτερη επιστολή - εξομολόγηση θα έλεγα. Δεν θα την περιγράψω, αλλά

θα την παραθέσω αυτούσια: [\(περισσότερα...\)](#)